

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numele singuratici a 5 cr. se vînd la »Tipografia», soc. pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

O nouă fază în chestiunea națională.

— Din „Liga Română”. —

Pe când bărbaiții noștri de stat își au privirile ațintite asupra unor chestiuni de ordine pur interioră, fără doar și poate importante, sau cată să iasă din felurile încurcături ce oare-cari împrejurări au creat în timpurile din urmă, — pe când la noi în țeară lumea politică pare a întoarce capul dela interesele noastre exterioare spre a se preocupa absolut de cele lăuntrice, de peste Carpați se anunță un eveniment care, în alte circumstanțe, ne-ar fi făcut poate să ne punem pe gânduri, dacă nu chiar să ne punem pe lucru.

Se știe, că actualul sistem dualist în monarhia vecină ține dela anul 1867, dată care ar trebui însemnată pe o pagină de doliu în cartea cea mare a neamului românesc. La 17 Februarie 1867, un decret împerească a așezat bazele politice ale noii organizații a statului. Ear' la 21 Decembrie același an o lege specială a confirmat pe deplin sistemul dualist, făcând din actuala Ungarie un stat egal Austriei. Peste un an, la 14 Noiembrie 1868, numele împărăției, ne mai putând corespunde cu noua ei organizație, a fost schimbat din Austria (*Oesterreich*) în Austro-Ungaria (*Oesterreich-Ungarn*). Și pecetea pactului încheiat atunci a fost încoronarea împăratului Francisc Iosif I. ca Rege al Ungariei, care a avut loc la 8 Iunie 1867.

Prin urmare, anul acesta Ungurii vor sârba trei decenii de când au ajuns stăpâni ai situației în Austria, de când toate naționalitățile acestei țări au fost uitate, de când s'a făcut praf și cenușă din drepturile lor, ca să fie satisfăcuți *Széchenyi*, *Kossuth* și compania. Și de altfel ar avea pentru-ce să se bucure urmașii lui Árpád; neasimilați cu cultura europeană ca și acum o mie de ani, și puțini la număr cum sunt, e de mirat însemnătatea la care au ajuns numai prin nemăsurata lor insolență și prin etalajul pe care-l fac zilnic cu spoiala lor de civilizație. Ar ride și s'ar veseli ei, dacă nu ar fi ceva care să le încrețească fruntea și să le încrunte sprincele când le e gândul la întâmplările ce întindecă orizontul visului lor frumos dar' irealizabil de o „*Ungarie a Maghiarilor*”. Și acel ceva e faptul, că anul acesta trebuie reînnoit pactul dintre națiunile Austriei prin care ele (?) 'și-au impus sistemul dualist. Și când se gândesc Ungurii la eveniment, nu poate să le vie în minte cât de mari sunt nemulțumirile împotriva stării actuale de lucruri în Austro-Ungaria, ei nu pot să nu se gândească, că în Austria există un curent puternic în contra lor, reprezentat prin marele partid antisemit, că în Ungaria *Români, Serbi, Croați, Slovaci* de abia își mai pot croașii mânia în fel de fel de chipuri, și că nu 'și-o stăpânesc decât reținuți de considerațiuni superioare, ca în sfîrșit în fața acestei jupelii de neamuri ei nu au între naționalități alt sprigin și alți prietini, decât pe Jidani.

Căci, de sigur, gândesc dinșii, — și au dreptate, — dacă toate aceste mari nemulțumiri nu izbucnesc momentan, cauza este că ele așteaptă timpul oportun, pentru-că se o facă atunci cu mai mult folos și cu mai puțină pagubă decât acum.

Dar' ne veți zice, aceste nemulțumiri nu sînt de eri de alaltieri în Ungaria. Vor mai fi găsit ele privilegii ca să dea a înțelege asupritorilor că nu mai merge. Cu toate acestea, Ungurii au continuat cu prigonirile și cu maghiarisarea, fără a voi să știe de toate repetatele plângeri, de toate glasurile de revoltă înăbușite și greu stăpînită până în ziua de azi. N'ar fi deci nici un motiv ca domniile lor să se teamă așa de grozav de această izbucnire de patimi. Așa ar fi, dar' de data aceasta semne și mai prevestitoare de rău

se arată pe cerul politic. De acestea se tem Ungurii. Și aceste semne rele au păcatul că nu vin din lăuntrul Ungariei, ci din afară.

Căci eată ce ne spune telegraful și jurnalele străine de un timp încoace. Partidul Cehilor tineri s'a organizat puternic de câțiva ani și s'ar fi organizat deja dela Viena. Bătrânul conducător al Cehilor, *Doctorul Rieger* a revenit și el pe arena luptelor politice și a ținut la Kolin într-o adunare populară un discurs, în care ar fi arătat ce au de așteptat Cehii dela viitorime și s'ar fi pronunțat în favoarea împăcării Cehilor cu Germanii. Ba a și zis bătrânul luptător: „*Ar fi o mare fericire pentru țeară, dacă cu ocazia jubileului de domnie al Împăratului, am pute să-i anunțăm: noi Cehii și Germanii am căzut la învoială și ne-am împăcat*”. Acest discurs al șefului Cehilor se raporta chiar în numărul dela 5 Ianuarie a. c. al „*Ligi Române*”, făcându-și fireștile reserve și înregistrându-se chiar svonul, că ar fi vorba ca „*Împăratul Francisc Iosif se restabilească dreptul public al Boemiei și să admită a fi încoronat Rege al acestei țări*”.

Pe atunci era un simplu zvon; azi însă zvonul se confirmă. *Ziur! Le Temps*, din Paris, primește o telegramă prin care înregistrează știrea care circulă că Cehii sînt în tratative cu contele Baden asupra încoronării împăratului Francisc Iosif I. ca rege al Boemiei cu ocazia aniversării a 50 de ani de domnie a acestuia, și asupra separării Boemiei de Austria și sub punctul de vedere al legislației și sub punctul de vedere al administrației. Tratatul s'ar urma în cel mai mare secret.

Dar' mai este o manifestație vedită a acestor tratative. Aceasta s'a făcut cu ocazia instalării de primar la Praga a Doctorului Podlipny, acum câteva zile.

Instalarea s'a făcut cu mare ceremonie. Și cetindu-se textul decretului de numire s'a observat de către publicul asistent, că în el nu se pomeneste de Praga decât ca de un simplu oraș, ear' nu ca de capitala regatului Boemiei. Atunci s'au auzit din toate părțile protestări violente. În sfîrșit, după-ce populația adunată acolo s'a mai liniștit, a luat cuvîntul contele *Coudenhoven*, președintele provinciei, ca să felicite pe noul numit. Cu acest prilegiu, când a rostit cuvîntul „Praga”, contele a mai adăugat intenționat cuvintele „capitala regatului boem”, epitet, care a fost subliniat de aplause entusiaste. Dr. Podlipny luă cuvîntul ca să mulțumească, și exprimă dorința de a vedea cât mai curînd *Praga* adevărată capitală a regatului boem și pe Cehi avînd aceleași drepturi ca și Germanii. Entusiasmul era la culme. Tot zilele astea Dr. Podlipny a fost primit în audiență de împăratul Francisc Iosif, care l'a întîmpinat într'un chip foarte afabil și l'a dat de sperat multe în cauza Cehilor.

Toate aceste știri sînt făcute a ne convinge, că se pregătește, atât la Viena, cât și la Praga, terenul ca nu mai departe decât anul viitor, *Cehii se formeze un stat aparte în monarhia vecină după-cum formează azi Ungurii*.

Deprînși cu politica internă de până azi a monarhiei austro-ungare și cu puținele concesi ce se fac naționalităților atât la Pesta cât și la Viena, cetitorii nu tocmai vîrsați în materie de statistică etnografică austriacă, 'și-ar închipui că Cehii știu trebuie să fie un popor mare, strășnic, față cu celelalte neamuri de oameni din același stat. Dar' în realitate numai așa puțini sunt. Să luăm o statistică a populațiunilor Austro-Ungariei *).

*) Vezi: *Chestiunea Română în Transilvania și Ungaria, Replica jurnălii academice române din Transilvania și Ungaria. Răspunsul dat de juminea academici maghiară Memoriului studenților universitari din România, Sibiu, 1892.*

Dr. Fr. Umlauf, *Geographisch statistisches Handbuch der Österreichischen Monar-*

Vom vedea că această țeară cuprinde în sinul ei 3 milioane și jumătate de Cehi, cari locuiesc în masă compactă în Boemia. În această țeară ei au din o sută de locuitori 62, pe cînd Germanii cu cari ei sînt în rivalitate națională au 37% din locuitori. De unde urmează că Cehii sînt pe teritoriul lor propriu de odată și de 2/3-ori mai numeroși ca Germanii. Oare aceasta este o așa mare compactitate de populație, încât să ne îndreptățescă a crede că, numai de hătărul ei, Viena ar voi să constituie Boemia în stat a parte? Credem că nu. Dacă Cehii ar avea o adunare națională, în care ar fi reprezentată întreaga populație a Boemiei, și dacă acea adunare ar avea 300 de deputați, 188 deputați ar trebui să fie Cehi și 112 Germani. Trebuie să recunoaștem că dacă în viitorul stat al Boemiei Cehii ar face politica națională, ei ar avea o puternică opoziție. Natural că nu politică a la Kossuth. Deci nu marele număr al Cehilor sau așezarea lor pe pămîntul lor ar pute face pe Austria să le dea prioritatea înaintea celorlalte naționalități.

Ni-se va zice: Bine, dar' o fi un motiv de politică externă, vr'o intervenție străină! Noi nu vedem nici-una. Boemii fiind *catolici*, sînt înstrăinați prin religia lor de Rusia, și de altminteri înțeleptul partid al Cehilor se lapedă de sprigunul singurei mari puteri slave. Ca să dăm un exemplu de incompatibilitatea de caractere dintre Slavii catolici și Slavii ortodoxi n'avem decât să cităm aversiunea ce au și totdeauna au avut *Polonii catolici* pentru cucerirea lor de către Rușii ortodoxi, aversiune care îi face să trăească mai bucuros sub imperiul austriac, decât sub cel rusesc. Eată dar' că nici un motiv de intervenție străină nu ar pute explica preferința ce ar da Germanii Boemilor asupra celorlalte națiuni. Nici-unul, dar' nici-unul.

Și, dacă e vorba, că Cehii au dreptul să se constituie ca naționalitate aparte în marele imperiu austro-ungar, de ce nu 'lar avea *Românii*? De ce nu 'lar avă Slovaci? De ce nu 'lar avea Croații? Mai ales, că dacă facem statistica comparată a acestor popoare, nu vedem la Români, la Slovaci, la Croați, la Serbi, nimic mai puțin decât la Cehi și totul mai mult decât la dinșii.

Ne ocupăm în special de Români. În Transilvania Români constituie o populație compactă și la sută de locuitori sînt 72 de Români. În această provincie ei nu au alți dușmani ai naționalității lor afară de Maghiari, cari numără numai 16.23% din populație. Prin urmare, în Transilvania propriu zisă sînt de 4-ori și jumătate mai mulți Români decât Unguri. Și în cele 18 comitate în al căror total de locuitori Români sînt în majoritate, ei au o populație de 57.55%, pe cînd Maghiarii formează numai 25.90%, adică Români sînt de mai bine de două-ori mai numeroși decât Ungurii în toate comitatele românești. Causa că proporția de 4/1 nu se păstrează pe tot teritoriul locuit de Români este *împărțirea administrativă*, care a fost făcută așa încît în toate comitatele mîrginașe dinspre apus și miază-noapte Maghiarii s'au aibă majoritatea. Sub o stăpînire care ar fi vrut să îndreptățescă de o potrivă toate naționalitățile, despărțirile politice și administrative s'ar fi făcut pe bază etnografică și atunci Ungurii ar fi avut majoritatea într'un singur comitat (din țeara Săcilor), ear' în celelalte ar fi avut o infimă minoritate! Dar' nu astfel a înțeles să procedă guvernul maghiar.

Eată deci, că *Românii în Ungaria sînt aproape de trei-ori mai stăpîni pe teritoriul lor decât Cehii în Boemia*.

Ch. Wien, Pest. Leipzig 1883. Zweite Auflage.

Eugen Brode. *Un memoriu politic. Chestiunea Românilor în Transilvania și Ungaria*. București 1895. V. anexa 4 și 5. Pentru statistica Boemiei m'am servit mai ales de Dr. Fr. Umlauf și de *Replika*, ear' pentru statistica Românilor în Ungaria mai ales de Brode și de *Replika*.

Ear' în ce privește numărul brut, în Ungaria se află aproape 3 milioane de Români, așadar' cu vre-o jumătate de milion mai puțini decât Cehii în Boemia.

Așadar' pentru-ce nu s'ar acorda și Românilor aceleași avantaje pe care le vor căpăta în curînd Cehii, când vîdit este că cei dintîi au situațiunea etnografică mult mai compactă decât cei din urmă și când se mai adaugă și împrejurarea, că la spatele Ardelenilor sînt frații lor din România liberă, stat ajuns la un frumos grad de înflorire și ocupînd o poziție însemnată în tripla alianță, stat al cărui Rege a avut satisfacțiunea să vadă pe pămîntul seu pe împăratul Austriei și pe Regele Ungariei? Prin vîsita împăratului Francisc Iosif I. raporturile dintre Austro-Ungaria și România au devenit dintre cele mai amicale, ear' influența Curții din București nu va fiind nulă la *Ballplatz*.

Eată deci, că Români transilvăneni au un sprigin din afară cum nu au Cehii din Boemia. Care ar fi deci mobilul Curții vieneze față de Cehii din Boemia? Pentru-ce contele Baden le întinde lor mînă de ajutor? Cum se poate explica chemarea Cehilor la viața națională tocmai de către Curtea din Viena? După noi numai în următorul chip.

Nu vor fi oare aceste concesiuni făcute lor numai ca o manifestație accidentală a puterii cunoscute nouă de pe acum? Și nu ar acusa ele în lipsă de alt punct de razim, un *întreg sistem politic de concesiuni*? Noi credem, că da. Atunci de ce nu am aflat noi până acum decât de concesiunile ce se vor face Cehilor și nu de cele-ce se vor face celorlalte naționalități? Această mai repede și accidentală manifestație a întregului sistem s'ar pute explica prin împrejurarea instalării doctorului Podlipny, când contele Coudenhoven a fost silit de protestările violente ale mulțimii să mărturisească lucruri, pe cari de sigur nu le-ar fi spus în alte circumstanțe.

Și dacă Austria s'ar fi decis să dilipsească oare-cum o parte din trupul seu, adică să se micșoreze cu o mare întindere de teritor și cu o populație de 6 milioane, adică cu mai bine de un sfert din întreaga ei populație, pentru-ce n'ar face tot așa, când 'i-s'ar înfățișa ocaziuni și am văzut, că 'i-se vor înfățișa chiar anul acesta, pentru-ce n'ar face tot așa cu *Ardealul, Bănatul, Crișana, Timișana, teritoriul slovac, Trizoranul croat*? Mai ales când știe, că astfel nu ar rupe din teritoriul ei, ci din al Ungariei? O! are tot dreptul s'o facă, și dacă va face-o dînd autonomie tuturor naționalităților, nemulțumiți vor fi numai Ungurii în toată Europa. Și ar avea și drept să fie nemulțumiți, căci ar pierde mult, mult de tot, spoiala s'ar șterge și urmașii lui Árpád ar perde așa de mult, încît unii spun că 'și-ar perde și mințile.

O bucurie fără de margini ar sguđi firea tuturor neamurilor de sub coroana Sfîntului Stefan. Dinastia habsburgică ar câștiga o imensă popularitate în sinul statelor sale și după atâtea veacuri de restriște, ar pute avea naționalitățile zile de sîrbătoare, de liniște sufletească și de leginită odihnă.

Nu mai astfel monarhia austriacă va corespunde marelui ei rol de pîrghie a păcii Europei și de pregătitoare spre deslegarea pacifică a chestiei orientale.

Cît despre acele mobile care vor fi făcut pe Austria să vină la acest sistem pacinic de concesiuni față de naționalități, ele s'ar în ochii aceluia care cătuși de puțin cunoaște starea etnopsihică a Austro-Ungariei.

Și este natural. Oare experiența de treizeci de ani de dualism nu ar fi destulă? Mânia care fierbe în peptul a tot ce nu e Ungur și nu e Jidan în acea țeară, nu ar fi destulă? Ba ar trebui să fie de o neintelligență proverbială guvernul Maiestății Sale Apostolice ca să nu vadă, că cu actuala sistemă de organizare imperiul austriac amenință din zi în zi a se năru, producînd o nemai-pomenită perturbare în situațiunea Europei.

Și ar trebui să fie tot așa de puțin inteligent, dacă nu s'ar folosi de scadența ce se apropie și nu ar căuta să desfacă tovarășia cu Ungurii, spre satisfacția generală.

Dar' mai sînt și alte motive cari neîndoișor ar fi putut face pe Austria să vină la politica de care vorbim.

Un ziar unguresc *Alkotmány* publică o corespondență din Berlin, acum vre-o 3—4 săptămîni, în care scrie mai pe scurt cele-ce urmează. Reproducăm după esutul atelei corespondențe, publicat în nr. 1 al *Ligei Române*.

„Diplomatul anonim spune că în cercurile politice din Berlin se dă foarte multă atenție dezvoltării lucrurilor din Ungaria și că împăratul *Wilhelm al II-lea*, s'ar fi pronunțat puțin favorabil despre antagonismul enorm ce există între Ungaria oficială și între opinia publică în această țeară.

„Împăratul, continuă diplomatul anonim, considerînd Ungaria ca cheia bolții în întreita Alianță, crede că acest stat nu va pute răspunde menirei sale, decât în cazul că raporturile sale vor fi regulate cu ajutorul popoarelor ce locuiesc acolo, ear' nu pe calea absolutismului parlamentar actual.”

Notați bine, că aceste vorbe le-ar fi spus *Wilhelm al II-lea* unui înalt personaj din diplomația austro-ungară, care la rîndul seu le-ar fi spus corespondentului ziarului unguresc în chestie.

Puneți pe lângă aceste enunțaiuni ale împăratului Germaniei, ale puternicului aliat al Austriei și al nostru, puneți pe lângă ele recenta vizită a contelei *Goluchovskii* la Berlin, prin care s'ar fi consolidat, zice-se, tripla-alianță, alianță care cuprinzînd și pe Austria are interes ca naționalitățile actualmente asuprite să meargă cu dragă inimă într'un eventual război și prin urmare să nu mai fie asuprite; mai puneți și vizita de astă toamnă a împăratului Francisc Iosif în România — și veți vedea dacă în toate acestea, unite cu amara experiență de treizeci de ani de dualism, nu reies motive în destul de puternice pentru a crede că cercurile conducătoare din Viena vor fi vîind să facă o schimbare radicală în organizațiunea imperiului austriac pe prilejul reînnoirii pactului din 1867.

Aceasta au început a o simți Ungurii, dovadă *Budapesti Hirlop* de acum 4 sau 5 zile.

Să tem domniile lor, că la vară când se vor ocupa parlamentele atât din Viena cât și din Pesta cu reînnoirea pactului dualist, se nu li-se ceară socoteală pentru toate cele sîrvisite de ei în cesti din urmă treizeci de ani. A! nu li-e frică lor de parlamentul din Pesta! Acolo nu se va găsi un singur glas care să strige în contra nedemnei transacțiuni dela 1867!

Dar' la Viena, acolo unde urile sînt așa de puternice în potriua lor, se tem Ungurii să nu fie chemați la judecată dinaintea areopagului naționalităților și să nu le zică Austria:

„Voit-ați singuri stăpîni să vă fiți, vœe datu-v am. V'am dat pe seamă atâtea și atâtea neamuri, pînă în voi să le fiți. Și ce le-ați fost? Călai!

„Ați făgăduit neamurilor voue supuse egală lor îndreptățire. Le-ați făgăduit constituție liberală. Și ce ați făcut cu ele? V'ați bătut joc de dinsele fără rușine.

„Făgăduitu-le-ați învățatură. Și ce le-ați dat? *Kisdedovuri* și *Kultur-egyleturi*.

„Făgăduitu-le-ați neatîrnare bisericească? Și ce ați făcut cu ea? Spurcat-ați cu înfățișarea voastră casa Domnului, unde ele se închinau și zisu-le-ați: „Voi nu trebuie să aveți lege! Legea noastră a voastră să fie.”

„Certatu-le-ați în limba lor? Judecatu-le-ați în limba lor? Învățatu-le-ați în limba lor? Nu, ci zisu-le-ați: „Voi nu trebuie să aveți limbă! Limba noastră, a voastră să fie.”

„Făgăduitu-le-ați dreptă ocaruire. Și ce le-ați dat? Gendarmi!

„Făgăduitu-le-ați dreptate. Și ce le-ați dat? Le-ați nesocotit și cele mai

„AURORA“, SOCIETATE DE ÎMPRUMUT ȘI PĂSTRARE ÎN NĂSEUD.

Înștiințare.

Domnii membri ai societății de împrumut și păstrare „Aurora“, sunt invitați a participa la

adunarea generală a XXIII-a,

care va avea loc Duminecă, în 14 Martie 1897 la 10 ore a. m. în sala școlii fundanționale populare superioare din Năsăud.

Pentru cazul, când aceasta adunare nu s'ar pute ține din lipsa voturilor recerute, prin aceasta se convoacă totodată a doua adunare, care va avea loc în 28 Martie 1897, la ora și locul fixat, în care vor aduce hotărâri valabile membrii prezenți.

Ordinea zilei:

1. Raportul direcțiunii și a comisiunii cenzurătoare.
2. Satorirea bilanțului pe anul 1896, distribuirea profitului, darea absolutului pentru anul de gestiune expirat.
3. Alegerea directorului pentru 3 ani următori.
4. Alegerea alor 2 membri în consiliul administrativ.
5. Alegerea comisiunii cenzurătoare.
6. Propunerile consiliului administrativ și eventual alte propuneri înscrise în sensul statutului.

Năsăud, 15 Februarie 1897.

[797] 1-3

Direcțiunea.

Noutăți musicale.

La librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

	Cor. Fl.
Alexandrescu Ernest I. „Ai plâns și tu vre-odată?“ romanță pentru voce și piano	1.-
„Nu înțeleg“	1.-
„Pictorial“	1.-
„Un fir electric“	1.50
Belortu D. C. „L'Affection“, polca franceză pentru piano	1.-
„De Braila à Gènes“, galop pentru piano	1.-
Burlan Ioan D. „Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.-
„Didi“, polca mazuca pentru piano	1.50
Cristide Dimitrie St. „Isvorul“, romanță pentru voce și piano	1.-
„Liniște“, vals pentru piano	2.-
Cirilo Alphonse „Am plâns“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Singurătatea“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Claire“, polca pentru piano	1.-
Decker Carol „Institutele Unite“, vals pentru piano	2.-
Dimitrescu Const. „Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.-
„Sărba Mirilor“, pentru piano	1.-
Fotino Gh. „Iubileul Marș“, pentru piano	1.50
„Surorile Hora“, pentru piano	1.-
Ionescu G. „Elisa“, polca franceză pentru piano	1.-
„Zéphir“, polca mazuca pentru piano	1.50
Kneisel Anton „Souvenir de Zürich“, polca mazuca	1.-
Lutz Mayer „Pas de quatre original“	1.-
Margaritescu Michel „Gavotte de la Princesse Marie“	1.50
Mironescu Mathilde „Les beaux yeux“, vals pentru piano	2.-
Molinaru Costache „Terănească“, cântec popular pentru voce și piano	1.-
Nițescu P. G. „Hora intrării“, pentru piano	1.50
Ochiabî G. N. „Hora Margareta“, pentru piano	-50
„Hora terănească“, pentru piano	-50
„Hora ovrăușă“, pentru piano	-50
„Hora nebună“, pentru piano	-50
„De te-ai prinde neica n crâng“	-50
„Hora Ochialbi“, pentru piano	-50
„Hora nopții“, pentru piano	-50
„Sărba oltenescă“, pentru piano	-50
„Hai Cristel“, pentru piano	-50
„Hora lunei“, pentru piano	-50
„Hora Floreasca“, pentru piano	-50
„Hora Zuralia“, pentru piano	-50
„Ca la ușa cortului“, țigănească pentru piano	-50
„Hora Aurora“, pentru piano	-50
„Hora ochișica“, pentru piano	-50
„Hora frunza“, pentru piano	-50
„Flori în vale“, polca mazuca pentru piano	1.-
„Toujours avec argent“, polca franceză pentru piano	1.-
„La blonde“, polca mazuca pentru pianot	1.-
„Turda“, marș patriotic	1.-
„Hora Reginei“	-50
„Sărba păpușelor“	-50
„Marș turcesc“	-50
„Pune talpa la pământ“, brâu pentru voce și piano	-50
„La belle Alexandrine“, mazuca de salon	1.50
„Souvenir de Focșani“, polca mazuca	1.-
„Pensées de Printemps“, Morceau de salon	1.50
Kreutz-Polca, original	1.25
„Doina Jiuului“, pentru voce și piano	1.50
„E greu să uiți“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Te iubesc“, romanță pentru voce și piano	1.-
„Cecilia“, vals pentru piano	2.-
„Pe aripile amorului“, vals pentru piano	2.-

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D. „En Vogue Quadrille“	1.50
Capșa M. „Nunta de argint“, marș	1.-
Cirilo Ant. „Intermezzo“, pentru piano	1.-
Dimitrescu C. „Les fleurs de Mai“, vals	2.-
Ivanovici „Sărba oficerilor“	1.-
Kaps C. „La fille du Marin“, vals	2.-
Lowthian „Daisy Bell“, vals (All Right)	1.50
Pursch O. „Veneția“, vals	1.50
„Nunta de argint“, vals	2.-

„Veselia română“,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L. „Vinul de Cotnari“, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.-
2. Sayers Henry L. „Tararabum-der-é“, cânt. cu cuvinte românești și franțoești	1.-
3. Filloreanu Al. „Imnul școlarului“, pentru 3 voci și piano	1.-
4. Alexandrescu Er. I. „Nu înțeleg“, romanță	1.-
5. Moniuszko „Cosacul“, cântec polonez, cu cuvinte române	1.-
6. Vargă F. „Mustați“, polca cu cuvinte române și franceze	1.50
7. Mureșianu A. „Deșteaptă-te Române“, cântec patriotic	1.-
8. Dorianu I. „Liliacul alb“, cu cuvinte române și franceze	1.50
9. „E. ah! iubirea“, cântecetă pentru voce și piano	1.50
10. Denza L. „Ochi albaștri“, cu cuvinte române și italiene	1.50
11. Cuna L. „O dragă Margareta“, cuvinte de I. Dorianu	1.-

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt „Lustige Brüder“ (Frații veseli), vals	1.-
Voreas D. D. „In fânul de curând cosit“, romanță	1.-
Wagner F. „Vulturul“, marș (Unter Doppel Adler)	1.-
Wiest Louis „Privighetoarea de peste Oit“, potpourri național Nr. 1/2 a	2.-
Nr. 12. Zeller „Nu fi supărat“, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.-
13. Gozlan „Visul“ (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.50
14. Dumitriu „Cât te-am iubit“, romanță	1.-
15. Dorianu „All Right“, cuvinte române și franceze	1.-
16. Dumitriu „Sărba lui Zdrelea“, cu cuvinte	1.-
17. Dorianu „La tine copilă dragă“, romanță	1.-

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Nr. 18/1897. școl.

[772] 1-1

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător la școala gr.-cat. din Rodna-nouă, cl. a II-a, se scrie prin aceasta concurs până la 15 Martie st. n. a. e. inclusive, pe lângă salariu de 300 fl. v. a. primind în rate lunari anticipative din fondul școl. gr.-cat. din loc și 30 fl. v. a. relut anual pentru cuartir.

Doritorii au să susțină acestui presidiu până la termenul de sus, cererile instruite cu diploma de calificare și din limba maghiară, și eventualele atestate de serviciu de până acum și de purtare morală, în origine ori copie autentică.

Presidiul sen. școlar gr.-cat.

Rodna-nouă (Uj-Rodna), p. u. Ó-Radna, 14 Februarie 1897.

Presidiul: Notariul senatului:
Marion Filipoiu m. p., Pamfilu Grapini m. p.,
par. gr.-cat. preot gr.-cat.

Mare prăvălie de vinuri

G. Benuzzi & C., Trient (Tirol)

recomandă

vinurile sale albe și roșii

(producțiune proprie). [551] 3-3

Lista prețurilor gratis și franco.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

TABLOUL „CONFERENȚEI NAȚIONALE“.

în mărime 33×50 cm.

Cu preț de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin postă fl. 1.70.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a cincia
revidată și completată
de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă

Carte de bucate

a

bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare

cuprinzând rețetele cele mai bune pentru a pregăti în modul cel mai potrivit ori-ce fel de bucate, delicate sau beuturi gustoase.

Se vinde cu preț scăzut (dela 2 fl.) acum numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto

(20 cr. recomandată.)

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CEȘTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR ȘI MODURILE SOLUȚIUNII SALE

ÎN
UNGARIA

DE
AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

J. Schneider, Sibiu, strada Cisnădiei nr. 5.

Am onoare a aduce la cunoștința p. t. public, că **croitoria pentru bărbați**

M. Göllner

din Sibiu, strada Cisnădiei nr. 5,

a trecut prin cumpărare pe numele meu.

Totodată îmi permit a atrage atențiunea onor. p. t. public asupra depositului meu de stoffe străine și indigene pentru sezonul de primăvară și vară.

Pentru binevoitorul sprigin, semnez

Cu toată stima:

J. Schneider.

[707] 2-3

M. Göllner, Sibiu, strada Cisnădiei nr. 5.

„VICTORIA“,

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMI, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000.
Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la pesentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandai.

[862] 4-38

Direcțiunea institutului.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Portretul domnului

Dr. IOAN RAȚIU.

Cu 50 cr.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

Tabloul condamnaților

în
PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisiu Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximele eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscăles“, narațiune de Bolanden (45 pag.) — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă . . . fl. 6.20
- Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă . . . fl. 5.-
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă . . . fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă . . . fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsa“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă . . . fl. 1.85
- „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă . . . „ 2.80
- „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă . . . „ 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbaiților de specialitate. Toate snt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.